

Arrest

nr. 340 053 van 23 januari 2026
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

**Gekozen woonplaats: Op zijn gekozen woonplaats bij
advocaat N. EL JANATI
Rue Lucien Defays 24-26
4800 VERVIERS**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, op 19 januari 2026 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie van 12 januari 2026 houdende "*bevel tot het verlaten van het grondgebied met het oog op verwijdering*".

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de voormelde wet van 15 december 1980.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 januari 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 januari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. JESSEN, die *loco* advocaat N. EL JANATI verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 21 januari 2025 een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische overheden. Een vergelijkend vingerafdrukkenonderzoek wijst uit dat hij reeds verzocht om internationale bescherming in Duitsland op 9 april 2021.

1.2. De Duitse overheden stemmen op 13 februari 2025 in met een aan hen gericht terugnameverzoek, dit op grond van artikel 18, lid 1, b) van de Verordening nr. 604/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is

voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna: de Dublin III-Verordening).

1.3. Op 25 april 2025 neemt de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie een besluit tot overdracht van verzoeker aan Duitsland.

1.4. Op 21 augustus 2025 delen de Duitse overheden mee dat verzoeker zich reeds in Duitsland bevindt en dat een overdrachtsprocedure dus niet langer nodig is.

1.5. Bij arrest met nr. 334 817 van 23 oktober 2025 verwerpt de Raad de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring dat verzoeker instelde tegen het overdrachtsbesluit van 25 april 2025.

1.6. Op 18 december 2025 dient verzoeker een nieuw verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische overheden.

1.7. De gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie beslist 12 januari 2026 tot de vasthouding van verzoeker in een welbepaalde plaats. Dit is de bestreden beslissing (zie verder).

1.8. Op 15 januari 2026 stemmen de Duitse overheden andermaal in met het aan hen gericht terugnameverzoek, opnieuw op grond van artikel 18, lid 1, b) van de Dublin III-verordening.

2. Voorwerp van de huidige vordering

Verzoeker geeft aan dat zijn vordering is gericht tegen “*het bevel tot het verlaten van het grondgebied met het oog op verwijdering van 12.01.2026*”. Hij verwijst hiervoor naar zijn stuk 1 zoals gevoegd bij zijn verzoekschrift. Dit stuk 1 betreft inderdaad een beslissing van 12 januari 2026, maar geen bevel om het grondgebied te verlaten. Het betreft enkel een beslissing tot het vasthouden in een welbepaalde plaats.

Ook verzoekers verdere betoog in het verzoekschrift dat, gelet op de vasthoudingsbeslissing, “*hem aldus een besluit tot terugleiding naar de grens [...] is meegedeeld*”, vindt nergens in steun, noch in de door verzoeker zelf bijgebrachte stukken noch in de stukken van het administratief dossier. Verzoeker blijkt er in zijn feitenrelaas bovendien compleet onwetend van te zijn, of dit bewust niet te willen vermelden, dat hij op 18 december 2025 opnieuw verzocht om internationale bescherming in België en naar aanleiding hiervan een nieuwe Dublinprocedure werd opgestart. Deze procedure was nog lopende op het ogenblik van het treffen van de thans bestreden beslissing op 12 januari 2026. Zo stemden de Duitse overheden pas op 15 januari 2026 in met het nieuwe terugnameverzoek. Op basis van de gegevens zoals deze voorliggen bij de Raad blijkt niet dat er inzake de huidige Dublinprocedure reeds een nieuw overdrachtsbesluit zou zijn genomen. Voormeld betoog van verzoeker is ontdaan van alle ernst.

Ondanks verzoekers beweringen dat hij het voorwerp zou uitmaken van een bevel om het grondgebied te verlaten of nog een beslissing tot terugleiding naar de grens van 12 januari 2026 kan de Raad enkel maar vaststellen dat dit helemaal nergens uit blijkt en dat het voorwerp van huidig beroep is beperkt tot een beslissing tot het vasthouden in een welbepaalde plaats genomen met toepassing van artikel 51/5, § 1, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en artikel 71/2bis van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

3. Over de ontvankelijkheid

Overeenkomstig artikel 71, eerste lid van de Vreemdelingenwet is de bestreden vasthoudingsbeslissing enkel vatbaar voor een beroep bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van de verblijfplaats van verzoeker in het Rijk of van de plaats waar hij werd aangetroffen. De Raad is dan ook zonder rechtsmacht om kennis te nemen van huidige vordering.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid is onontvankelijk, zoals verzoeker ook erkent op de zitting.

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig januari tweeduizend zesentwintig door:

I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

L. REMY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

L. REMY

I. CORNELIS